

मराठेशाहीच्या पुनर्विकासात बाळाजी विश्वनाथ यांचे योगदान

कृष्ण मालकर

उपप्राचार्य व इतिहास विभाग प्रमूख, श्री आ. भा. महाविद्यालय देवगाव (रं)
ता. कन्नड. जि औरंगाबाद.

सांकेतिक :

मध्ययुगीन कालखंडात संपूर्ण भारतभर मोगलांची सत्ता होती. बाबर पासून ते ओरंगजेब पर्यंत सर्व मोगल सत्ताधीशानी संपूर्ण भारतभर मोघल सत्तेचा विस्तार केला. याच काळात देशात अनेक स्थानिक सत्ता निर्माण झाल्या. छत्रपती शिवाजी महाराजांनी दक्षिणेत मराठेशाहीची स्थापना केली. मोघलशाही, आदिलशाही, निजामशाही यांचे प्राबल्य असताना महाराष्ट्राच्या भूमीत शिवरायांनी स्वतंत्र राज्य स्थापन करून त्याचा विस्तार केला. सन 1680 मध्ये शिवरायांच्या मृत्यू नंतर 1689 पर्यंत छत्रपती संभाजी मम्हाराजांनी स्वराज्याची धुरा अतिशय नेटाने साभाळली. परंतू फंदफितूरीमुळे औरंगजेबाने संभाजीराजाची हत्या केली. 1689 ते 1700 पर्यंत राजाराम महाराज छत्रपती बनले. त्यानी मराठा राज्य कायम ठेवले. 1700 ते 1707 पर्यंत महाराणी ताराबाई यांनी तर अतिशय पराक्रमाने मराठेशाहीचे मोघलापासून संरक्षण केले.

प्रस्तावना :

20 फेब्रुवारी 1707 रोजी अहमदनगर येथे मुघल बादशहा ओरंगजेबाचा मृत्यू झाला. या घटनेने मोगलांचे मराठयाबोरवरचे प्रदीर्घ काळ चालू असलेले युध संपले तसेच मोगलांचा भारतभर असलेला प्रभाव कमी झाला यामुळे मराठेशाहीचा पुनर्विकास करणे शक्य होणार होते. या कामी सर्वात महत्वाची कामगिरी पार पाडण्याचे श्रेय बाळाजी विश्वनाथ यांना जाते. कारण औरंगजेबाच्या मृत्युनंतर नंतरचे मोगल सत्ताधीश म्हणावे तेवढे प्रबळ नव्हते. त्यांचा संपूर्ण साप्राज्यावर वचक नव्हता. अशावेळी अतिशय मुत्सददेगिरीने मोगलांशी वाटाघाटी करून मराठा राज्याला स्थिरता प्रदान करण्याचे त्याचा विकास व विस्तार करण्याचे कार्य बाळाजीने पार पाडले.

8 मे 1707 रोजी संभाजी महाराजाचा पुत्र शाहूची मोगलांच्या कैदेतून सुटका झाली. मोगल बादशहा शहाआलम याने झुल्फीकारखानाच्या सांगण्यावरून शाहूची सुटका केली (१) त्याची अशी धारणा होती की, शाहूच्या सुटकेमुळे मराठा राज्यात वाद झाला. व त्यातून पुण्याजवळील खेड येथे दोघात युध झाले. अशावेळी बाळाजी विश्वनाथ याने शाहूची बाजू घेतली व शाहूला पुर्णवळ सहकार्य केले. शाहू व ताराबाई यांच्यातील संघर्षात बाळाजीच्या मोलाच्या सहकार्यामुळे शाहूला छत्रपती पदाची प्राप्ती झाली. नोव्हे 1707 च्या खेडच्या लढाईत बाळाजीने अतिशय मुत्सददीपणाने ताराबाईचा सेनापती धनाजी जाधव, खंडोबल्लाळ तसेच इतर सैन्याला शाहूच्या पक्षात सामील करून घेतले. (२) यामुळे शाहूचा पक्ष मजबूत बनला. त्यामुळे खेडच्या लढाईत ताराबाईचा पराभव झाला. परीणामी शाहूला छत्रपती पदाची प्राप्ती झाली. 12 जाने 1708 रोजी शाहूने सातारा येथे स्वतःचा राज्यभिषेक करवून घेतला (३).

काळांतराने कान्होजी आंग्रे हा मराठ्यांच्या आरमाराचा प्रमुख ताराबाईच्या पक्षात जावून शाहूविरुद्ध उभा राहिला. पण शाहू हाच मराठा राज्याचा सनदशीर वारस असल्याने त्याने शाहूचे स्वामीत्व मान्य करणे किती हिताचे आहे, हे बाळाजीने त्याला पटवून दिले. म्हणजे युध न करता कान्होजी आंग्रेसारख्या मातब्बर मराठा सरदार शाहूच्या पक्षात आणला डॅझ यामुळे छत्रपती शाहूची सत्ता आणखी मजबूत बनली. धनाजी जाधवांच्या मृत्युनंतर सेनापती पद शाहूने त्याचा मुलगा चंद्रसेन जाधवला दिले पण त्याने ताराबाईच्या गोटात सामील होऊन शाहू विरुद्ध बंड पुकारले अशावेळी बाळाजीने नवे सैन्य उभारून त्याचा पाडाव केला डॅझ अशा प्रकारे शाहूला छत्रपती पदाची प्राप्ती करून देवून मराठा

राज्याला स्थिरता प्रदान करण्याचे कार्य बाळाजीने केले. त्याच्या या अनमोल कार्यामुळे छत्रपती शाहूनी 1713 मध्ये मांजरी या गावी बाळाजी विश्वनाथाला पेशवेपदाची सुत्रे व अधिकर प्रदान केले (६)

1707 नंतरच्या काळात राज्याच्या पूनर्विकासात बाळाजी विश्वनाथाचे कार्य म्हणजे त्यांनी केलेला मराठा मंडळाचा विकास आणि दिल्लीहून त्यांनी आणलेल्या स्वराज्य, चौथाई व सरदेशमुखीच्या सनदा होय. 1713 मध्ये फारुखशियर हा मोगल बादशाहा बनला पण दक्षिणेचा सुभेदार हुसेन सय्यद याला दिल्लीचे तख्त हवे होते. यासाठी त्याने मराठयांचे सहकार्य घेतले फेब्रु 1719 मध्ये बाळाजीने दिल्लीला कुच केली. सर यद बंधू व मोगल बादशाहा यांच्यात संघर्ष होत असतानांच सर यद बंधूनी 24 मार्च 1719 रोजी बादशाहाकडून शाहूच्या नावाने तयार केलेल्या स्वराज्य, चौथाई, सरदेशमुखी या सनदावर शिकामोर्तब करून घेतले. (७) यामुळे बाळाजीचे दिल्लीचे राजकारण यशस्वी झाले. दिल्लीहून येताना बाळाजीने शाहूच्या माता येसूबाईची मुघलांच्या कैदेतून सुटका केली व 12 वर्षांच्या प्रदीर्घ ताटातुठीनंतर माता पुत्राची भेट घडवून आणली.

बाळाजी विश्वनाथने दिल्लीहून आणलेल्या या सनदाचे ऐतिहासिकदृष्ट्या खूप मूळ्य आहे. 'स्वराज्य' या सनदेमुळे छत्रपती शाहूला शिवरायांच्या राज्याचा कायदेशीर वारस म्हणून अधिकार प्राप्त झाला. न्या. म. गो. रानडे म्हणतात. 'ज्या कायदेशीरपणाच्या अभावामुळे सत्ता ही सामर्थ्यापासून वेगळी दाखवता येत नाही, तो कायदेशीरपणा या बादशाही मान्यतेमुळे मराठा सत्तेला प्राप्त झाला.' (८) चौथाईच्या सनदेमुळे मराठयाना स्वराज्याबाहेरील प्रदेशातून वसूल झालेल्या एकूण उत्पन्नाचा एक चतुर्थांश भाग (२५%) घेण्याचा हक्क प्राप्त झाला. दक्षिणेतील विजापूर, हैद्राबाद, बीदर, औरंगाबाद, व-हाड, खानदेश, या सहा बादशाही सुभ्यातून चौथाई वसूलीचे हक्क मराठयांना मिळाले. याशिवाय मराठयांना साम्राज्यार्थात 10% सरदेशमुखी गोळा करण्याचा हक्क मिळाला त्यामुळे मराठा राज्याला मोठे उत्पन्न मिळाले, व राज्याची आर्थिक बाजू मजबूत बनली. सरदेशमुखी वसूलीच्या हक्कालाही कायदेशीर मान्यता मिळाली. अशा प्रकारे या सनदाच्या ऐतिहासिक महत्वामुळे मराठा राज्याच्या स्थैयोला व विकासाला मोठा हातभार लागला.

मराठा मंडळाचा विकास करून त्यांच्याव्दारे मराठेशाहीचा विस्तार करण्यातही बाळाजी विश्वनाथाने महत्वाची कामगीरी पार पाडली. मराठा सरदारांच्या पराकमाला नवे क्षितीज निर्माण करून देणे ही काळाची गरज होती. ती गरज ओळखून बाळाजीने मराठा मंडळाचा विकास केला. यासाठी सर्वप्रथम विखूलेल्या मराठा सरदारांना बाळाजीने एकत्र आणले. व त्यांच्या पराकमाला वाव मिळवून दिला. मराठा मंडळाच्या योजनेनुसार नवीन प्रदेश सरदारांना वाटण्यात आला. व-हाड आणि गोंडवणचा प्रदेश परसोजी भोसलेला, गंगथडीचा प्रदेश निबांकरांना, गुजरातचा खानदेशचा प्रदेश दाभाडेना, तर कर्नाटक प्रांताचे हक्क घोरपडेला देण्यात आले. याशिवाय उदाजी पवारला माळवा, तर फत्तेसिंग भोसलेला अक्कलकोटची जहागीरी मिळाली. (९) अशा प्रकारे बाळाजीने समृद्ध सरदारांची फळी तयार करून मराठा सत्तेचा विस्ताराला हातभार लावला.

या मराठा मंडळाच्या विस्ताराच्या कार्यात चौथाई व सरदेशमुखी सनदामुळे खूप मोठा हातभार लागला. कोणतेही राज्य साम्राज्यात तेव्हाच रूपातंरीत होते. जेव्हा ते लष्करी व राजकीय संपन्नते बरोबरच आर्थिक दृष्टिकोणातूनही परीपूर्ण बनते. आणि मराठा सरदारांना स्वराज्यातून व स्वराज्याबाहेरील प्रदेशातून चौथाई व सरदेशमुखी वसूल करण्याचा हक्क देवून बाळाजीने त्या दृष्टीने एक पाऊल पुढे टाकले या चौथाई व सरदेशमुखी वसूलीच्या हक्कामुळे मराठा सरदारांनी मुघल साम्राज्याचे लक्ष्य तोडले. उत्तरेतील अनेक प्रांत मराठा मंडळाने कमाक्माने मराठा राज्याला जोडले. गुजरात, माळवा, राजपूतांना बुदेलखेड, गोंडवन, ओरीसा, दुआबचा प्रदेश, पंजाब, बंगाल, कर्नाटक, अशा संपूर्ण भारतावर अधिपत्य निर्माण केले. (१०) उत्तरेत अनेक मराठी घराणी उदयास आली त्यांनी उत्तरेत मराठा सत्तेचे रक्षण केले. मुघलांच्या सत्तेवर अप्रत्यक्षपणे मराठयांचे नियंत्रण प्रस्थापित झाले.

असे हे मराठा मंडळ बाळाजीने व्यवस्थीत संघटीत केले. सर्व मराठा मंडळ शाहूला एकनिष्ठ ठेवण्यात बाळाजीने हातभार लावला. सर्वांना स्वतःची फौज ठेवण्याची मुभा होती. गरज पडेल तेव्हा सैन्यानिशी शाहूकडे हजर रहावे लागत असे अशाप्रकारे बाळाजीने मराठा मंडळाला शाहूशी एकनिष्ठ ठेवून, त्यांच्याकडून सामुहीकपणे काम करवून घेतले. संपूर्ण भारतभर मराठेशाहीचा प्रसार होण्यास मराठा मंडळाने हातभार लावला.

निष्कर्ष :

१) पेशवा म्हणून बाळाजी विश्वनाथाची कारकीर्द अवघ्या सात वर्षांची झाली. 1713–1720 असा त्यांचा कालखंड होय. पण या अल्प काळात त्यांनी मराठी सत्तेचा पाया नव्याने बळकट केला, आणि त्याचा विस्तार घडविणारी नवी घटना तयार केली.

२) अतिशय मुत्सद्दीपणामुळे बाळाजी विश्वनाथाने शाहूच्या छत्रपती पदाला कायदेशीर मान्यता मिळवून दिली. व मराठा राज्याला स्थिरता प्रदान केली.

३) मराठा राज्य लष्करी व राजकीय परीपूर्तेबरोबरच आर्थिकदृष्ट्या संपन्न करण्याचे कार्य बाळाजीने केले. कारण चौथाई व सरदेशमुखी वसूलीच्या हक्कामुळे मराठा राज्य आर्थिक दृष्ट्या संपन्न बनले.

४) बाळाजी विश्वनाथाच्या राजकारणामुळे मराठयांना पुढे शतकभर दिल्लीवर अप्रत्यक्षपणे नियंत्रण ठेवता आले.

-
- ५) मराठा मंडळाच्या विस्तारामुळे उत्तरेत अनेक मराठा घराणी उदयास आली. आजही उत्तरेतील शहरे त्यांच्या नावाने ओळखली जातात. यात इंदोरचे होळकर, ग्वालहेरचे शिंदे, नागपूरचे भोसले, बडोदयाचे गायकवाड यांचा समावेश होता.
- ६) बाळाजी विश्वनाथाच्या कामगिरीमुळेच शाहूच्या काळात पेशवेपदाचा मान वाढला. व शेवटपर्यंत पेशवेपद हे बाळाजीच्या भट घराण्यात कायम राहिले.

संदर्भ :

१. ग्रोवर व्ही. एल. आणि वेल्हेकर एन के. आधुनिक भारताचा इतिहास, एस चंद्र प्रकाशन, नवी दिल्ली.
२. गवळी. पी. ए. मराठ्यांचा इतिहास, कैलास प्रकाशन, ओरंगाबाद.
३. उपरोक्त
४. कुलकर्णी अ. रा. आणि. ग. ह. (संपा) मराठ्यांचा इतिहास (खंड-२) कॉन्टिनेन्टल प्रकाशन, पुणे.
५. उपरोक्त
६. उपरोक्त
७. सरदेसाई सखाराम गोविंद, मराठी रियासत (खंड-३) पॉयुलर प्रकाशन, मुंबई.
८. रानडे. महादेव गोविंद, मराठी सत्तेचा उत्कर्ष वरद बुक्स प्रकाशन, पुणे.
९. सरदेसाई सखाराम गोविंद, मराठी रियासत (खंड-३) पॉयुलर प्रकाशन, मुंबई.
१०. उपरोक्त